

ANGLIJA NE BO ČLANICA ZDRUŽENE EVROPE

FRANCOSKI MIN. PREDSEDNIK BRIAND BO DANES PODROBNO OBRAZLOŽIL SVOJE NAČRTE

Litavski ministrski predsednik je rekel, da so bile največje pridobitve završene izven Lige narodov. Niti Anglija niti Irska ne bosta pripuščeni, ker nista celinski državi. — Resolucija angleškega zunanjega ministra.

ZENEVA, Švica, 7. septembra. — V ponedeljek zjutraj se bo vršil značilen sestanek. Sklical ga je francoski ministrski predsednik Briand, ki bo pri tej priliki podrobno pojasnil svoje načrte glede ustanovitve Združenih držav Evrope.

Razen zastopnika Irske in Anglije so bili povabljeni na sestanek zastopniki vseh evropskih držav.

Sprva je dalo to dejstvo povod raznovrstnim ugotovljenjem, pozneje se je pa pojasnilo, da Anglija in Irska ne bosta sprejeti v zvezo evropskih narodov, ker nista celinski državi.

Glede Briandovega načrta imajo delegati raznih držav različne nazore.

Zastopniki malih držav izražajo bojazen, da bi zveza evropskih držav obvladala vso industrijo in trgovino manjših članic ter jo poverila velikim evropskim narodom.

Nadalje pravijo, da bi odstranjenje carinskih ovir zvišalo direktne davke ter popolnoma preuredilo fiskalne sisteme udeleženih narodov.

Na današnji seje skupščine Lige narodov se je pritoževal litavski ministrski predsednik Volde-maras, da Liga ni prav posebno napredovala in da tudi v bodočnosti nič prida ne obeta.

Vsi veliki uspehi izza vojne, kot naprimer Locarno pogodbe in Kelloggova pogodba, so bili doseženi izven Lige narodov.

Angleški zunanji minister Arthur Henderson je vložil resolucijo, koje namen je spraviti v soglasje ustavo Lige narodov z določbami Kelloggovega pakta.

Resolucija je na las slična oni, ki jo je predložil lani, pa je bila položena med akte.

Grški ministrski predsednik Venizelos je slavil Kelloggovo mirovno pogodbo. Grška je pripravljena podpisati klavzulo glede prisilnega raziščišnega ravnanja.

VOJNI DEPARTMENT ODOBRI GRADNJO PREDORA POD REKO

WASHINGTON, D. C., 8. sept. Vojni department je včeraj odobril predlog newyorške prometne oblasti, da zgradi predor pod East Riverjem med Manhattanom in Brooklynom.

Predor bo vodil od Rugger Slip v Manhattan do Jay Street v Brooklynu.

VELIKA NESREČA OB FINSKEM JEZERU

KODANJ, Danska, 8. septembra. V skoro slični razdalji od obali je utonilo 130 oseb, večinoma šolskih otrok, v jezeru Wasijavri, v bližini Tammerforsa. Finska, včeraj popoldne, ko se je majhni izletniški parnik Kuru potopil v eni minuti. Kuru, ki je vzdrževal poletno službo na jezeru, ni mogel biti oddaljen od pristanišča več kot eno miljo, ko je zadel parnik velik val ter se je pričel takoj potapljati. Opazovalci na bregu so videli strašni boj za življenje, a niso mogli pomagati, ker se je pripetila nesreča prehitro.

TOSCANINI RESIGNIRAL KOT VODITELJ SCALA OPERE

MILAN, Italija, 8. septembra. — Resignacija Arturja Toscaninija, kot ravnatelja Scala opere v Milanu, ki je bila že dolgo pričakovana, je bila sedaj oficijelno potrjena. V napol oficijelnem poročilu se je danes glasilo, da bo Toscanini vodil šestdeset koncertov v Ameriki, nakar bo odšel v Baireuth, da vodi vprizoritev opere Tristan in Isolde in Tannhauserja.

Njegov naslednik ni bil še izbran, vendar pa se imenuje več imen, med njimi tudi Pietro Mascagnija, Guarnierija, Del Campa, Desabata in Straussa.

NOV REKORD ZA NAGLICO

RYDE, Anglija, 8. septembra. — Anglija namerava zdrobiti rekord treh kilometrov na minuto, ki je bil dosežen v ponedeljek, a priprave za to so odvisne od številnih faktorjev, predvsem od vremena. Najbrž se bo uporabljalo za to nove vrste Gloster-Napier aeroplane, ki so baje najboljši in najbolj moderni.

PROCES PROTI ŠTRAJKARJEM

Porotniki so poslušali izsiljena priznanja. Sodnik Barnhill je odločil proti obrambi.

CHARLOTTE, N. C., 8. septembra. Pri včerajšnji razpravi proti šestnajstim štrajkarjem in unijskim uradnikom iz Gastonije je privedel državni pravnik nadaljne policijske priče ter si prizadeval spraviti posamezne obtožene v direktni stik z usmrčenjem policijskega načelnika Aderholta iz Gastonije.

Med drugimi je bil predstavljen tudi policist Jackson. Rekel je, da je prišel v stavkarski glavni stan, ko je dospelo poročilo, da postajajo stavkarji nemirni. Pričakovanih zadreg pa ni našel, pač pa mirno zborovanje stavkarjev.

V nadaljnjem poteku zaslišanja je izjavil, da je vzkliknil obtoženi organizator Beal: — Če bi vas kdo nadlegoval pri pričetki službi, stre-ljajte zares!

Jackson je baje tudi videl in slišal, kako se je podal obtožene MacGinnis med štrajkarje ter jim rekel: — Vzemite na piko onega.

S tem je baje mislil Aderholta. Pomožni šerif Upton, ki je nato nastopil kot priča, je navedel, da je prišel v stavkarski glavni stan petnajst minut po streljanju. V glavni stanu je našel tri ženske, ki so zdaj obtožene. Dve sta pobirali patrone, tretja je pa mirno sedela v kotu.

Dozdevna priznanja dveh obtožencev je pripustil sodnik Barnhill v dokazilni material, čeprav so zagovorniki temu odločno oporekali.

Kot priča je nastopil tudi šerif Allen iz Cleveand okraja ter izpovedal marsikaj glede takozvanih priznanj.

Zagovorniki pa so izjavili, da so bila ta priznanja izsiljena s pretinjami, da bodo pretepeni.

Tekom debate, ki se je nato razvila, je ukazal sodnik Barnhill porotnikom, naj odidejo iz dvorane. Šele nato je podal šerif svojo izjavo.

Šerif Allen je trdil, da je obtoženi MacLaughlin priznal, da je oddal drugi strel na Aderholta in njegove spremljevalce.

Nadaljni obtožene Carter je izjavil, da je bil v šatoršču na straži, ko je dospela policija z avtomobilom. Ustavil je uradnike, nakar

MAČKA REŠILA TREM OSEBAM ŽIVLJENJE

Ko je izbruhnil požar v kolibi, je mačka toliko časa praskala zaspanca, da se je prebudit in rešil sebe ter svoja dva tovariša.

NIAGARA FALLS, 8. septembra. Domača mačka je rešila življenje treh mladih fantov, ko je pričela goreti koliba, v kateri so spali.

Mačka je toliko časa praskala enega po obrazu, da se je prebudit ter rešil sebe in ostala dva.

Člani požarne brambe so pozneje izjavili, da so fantje le za las ušli smrti. Ko so se včeraj zvečer podali k počitku, so pustili v steklenici gorečo svečo. Ponoči se je pa steklenica prevrnila, nakar je plamen objel leseno steno.

Razen fantov sta bila v kolibi tudi pes in mačka. Pes je takoj pobegnil, mačka je pa s praskanjem prebudila mladega neprevidnega. Ko se je prebudit, je poklical svoja dva tovariša, nakar so vsi trije pobegnili na prosto.

Nobeden izmed njih ni bil star več kot sedem let.

PRESTAVLJENI LASKI ADMIRALI

RIM, Italija, 8. septembra. — Ministrski predsednik Mussolini je kot mornariški minister včeraj objavil veliko število korenitih izpre-memb v osobju italijanske mornarice.

Admiral Angelo Ugo Conz bo zapolstil svoje mesto kot poveljnik prve eskadre dne 1. oktobra, da sledi admiralu Alfredu Actonu kot predsednik višjega mornariškega sveta. Admiral Acton pa bo stopil v pokoj. Še več drugih izprememb je bilo naznanjenih, kajti laška mornarica potrebuje svežega duha.

Je neki policist zgrabil njegovo puško. Temu je sledilo splošno streljanje. Carterju je dala puško unija.

MacLaughlin je rekel, da so mu po aretaciji pretliti s smrtjo ter mu obljubili, da bo zanj vse dobro izpadlo, če bo govoril resnico.

LETALO ŠELE ZDAJ NAJDENO

Pet potnikov in troje članov posadke usmrčenih. — Ostanke so našli v pusti in neobljudeni pokrajini.

Že prejšnji teden je bilo večkrat poročano, da so našli transportni aeroplan "City of San Francisco", ki je imel na sebi pet potnikov in tri člane posadke. Vsa tozadevna poročila so se pa pozneje izkazala kot netočna. Zdaj pa prihaja iz Winstowa, Arizona, naslednja br-zojavka:

Na južnem obronku gore Mount Taylor v Novi Mehiki so našli danes popoldne popolnoma razbit aeroplan "City of San Francisco", ki je bil last Transcontinental Air Transportation in katerega so pogrešali že od torka.

Našel ga je letalec George Rice vsega razbitega in sezganega.

Ko je dospelo tozadevno poročilo, je iskalo štirideset nadaljnjih aeroplanov pogrešani "City of San Francisco". Letalec Rice je dostavil v svojem poročilu, da so vsi člani posadke in potniki mrtvi. Glede usode teh ljudi pa ni mogoče izvedeti ničesar natančnega.

Ostanki letala leže v pusti pokrajini, in uradniki Transcontinental Air Transportation so se tako pričeli posvetovati, kako bi dospeli do mrtvih.

ANGLEZI PIJEJO MANJ

SEATTLE, Wash., 8. septembra. Winston Churchill, znani angleški državnik, ki potuje v Californijo, se je ustavil danes tukaj ter rekel, da popijejo njegovi rojaki prostovoljno manj pijače vsako leto in da se je vsled tega skrčilo število kriminalnih obsodb. Churchill pa ni hotel razpravljati o prohibiciji v Ameriki, kajti če se govori resnico, žalj samoljubje ameriškega naroda.

NOV ŠPANSKI KONZUL V CHICAGU

MADRID, Španka, 8. septembra. Kraljevska Gazeta je danes objavila kraljevo povelje, s katerim je bil imenovan Santiago de M. Aguirre španski konzulom v Chicagu.

ČEVLJAR LASTNIK ZAKLADOV

Sovjetska vlada zahteva od ruskega begunca, ki se mudi v Mehiki, naj ji izroči dragocenosti, ki so bile last prejšnjega ruskega carja.

MEXICO CITY, Mehika, 8. sept. Sovjetska vlada je stopila v stik z mehikiškim zunanjim uradom, da napi-ti tukaj živčega ruskega čevljarja Teodorja Čertirkina, naj vrne dragulje, pohištvo, obleke in dragocene dokumente, ki so baje last pokojnega carja Nikolaja.

Prvi tajnik sovjetskega poslanstva Boris Pojvalinski je pozval mehikiško vlado, naj se polasti tega "zaklada".

Čevljar se izgovarja, da je dobil te stvari od zadnjega carističnega poslanika Bankhausena in da so sedaj njegova lastnina. Vsi ti predmeti, brez ozira na pohištvo, se nahajajo v enointridesetih kovčegih.

OBISK MACDONALDA BO NAJBRŽ KANCELIRAN

LONDON, Anglija, 8. septembra. Wickham Steed je izjavil, da ima dosti vzroka za domnevanje, da ne bo nameravani obisk ministrskega predsednika MacDonalda pri predsedniku Hooverju v jeseni le preložen, pač pa da se ne bo sploh izvršil.

Mr. Steed piše: — Brez dvoma hoče MacDonald oditi, a delegati nekaterih drugih dežel so mnenja, da bo stališče, katero bo zavzel, delalo obisk neprimernim, celo v interesu razoroženja ter miru.

SIN GE. SCHUMAN-HEINK SE JE POROČIL

LOS ANGELES, Cal., 8. septembra. — Ferdinand Karl Schumann-Heink, sin slavne pevke, se je poročil včeraj z June Osborn Salyer, ki je znana pri kinu kot June Osborn.

V PALESTINI ŠE NI MIRU

Vojna poročila naj skrbijo le za "pomirjenje" inozemstva. — Angleži iščejo povzročitelje nemirov.

JERUZALEM, Palestina, 8. sept. Čeprav je angleška vlada navidez vladarica položaja v Palestini, je vendar jasno, da bo moralo tam še dalj časa ostati večje število vojaštva.

Zadnji dnevi so bili precej mirni. Vršilo se je le par spopadov med angleškimi četami in Arabci in med Arabci ter Židi.

V dolini Esdrallon je padlo v bojju deset Beduinov, ki so hoteli opleniti židovsko kolonijo Kear Tabor. Tudi pri Gazi je prišlo do spopada med angleškimi vojniki in Beduini.

Blizu Castinije je bilo aretiranih šestdeset Arabcev ter dva šejka. Dolže jih, da so kolonijo razdejali.

Medtem skušajo Angleži dognati, kdo je povzročil nemire. Angleške oblasti tvorijo že posebna sodišča kot je že določila proklamacija visokega kancelarja Chancellorja. Sodišča bodo sestavljena iz angleških upravnih uradnikov, od katerih pričakuje vlada, da bodo nepristransko razsojali med Židi in Arabci. Židje in Arabci se bojujejo sedaj bolj z besedami kot pa z meci ter dolže drug drugega, da so povzročili nemire. Strinjajo se pa glede ene točke. Glavna krivda je zavožena angleška mandatna politika. Voditelj Arabcev izjavljajo, da ne bo imela Palestina brez močnih posadk nikakega miru več, razen če bo dala vlada Arabcem jamstva, da ne bo podpirala Židov in židovske trgovine.

WASHINGTON, D. C., 8. sept. — Angleški poslanik v Washingtonu Sir Esme Howard je sporočil ameriški židovski Legiji, da bodo dobrodošli ameriški prostovoljci za službo v Palestini pri angleških vojaških oblastih.

Kakih dvatisoč ameriških Židov, večinoma vojni veterani, se je prostovoljno prijavilo za službo v Palestini, da pomagajo zopet ustanoviti red in mir.

V DEVETNAJSTIH URAH PREKO KONTINENTA

Na sliki vidite drzne letalce, fotografirane na Roosevelt Field, ki so dospeli iz Glendale, Cal., v devetnajstih urah in petintridesetih minutah. Polet je bil vprizorjen, da se pokaže, kako hitro je mogoče dospeti z dobrim aeroplanom preko ameriškega kontinenta.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din.	500 \$ 9.30	Lir	100 \$ 5.75
"	1,000 \$ 18.40	"	200 \$11.30
"	2,500 \$ 45.75	"	300 \$18.80
"	5,000 \$ 90.50	"	500 \$27.40
"	10,000 \$180.00	"	1000 \$54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma s našim svecam v starem kraju v stanu smištati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30.— 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedene, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIH. NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER SA PRISTOJBINO 75c.

SAKSER STATE BANK
62 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Borsley 0880

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakser, President; Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Table with subscription rates: Za celo leto velja list za Ameriko \$7.00, Za New York za celo leto \$3.50, Za pol leta \$1.50, Za tetr let \$1.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnikar.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: Chelsea 3878

PRED SVOJIM PRAGOM

Med največje zagovornike morale in obenem tudi prohibicije, seveda, se prištevata albanski senator Heflin ter pridigar Billy Sunday, ki z Rockefellerjevo pomočjo izganja hudiča iz tega pregrešenega sveta.

Res je, da stariši niso odgovorni za početje svojih otrok, vendar se malo čudno zdi človeku, ko čita, da je bil Heflinov sin te dni zopet aretiran zastran pijanosti ter da je to že njegov peti prestopok v tem letu.

Proti sinu Billyja Sundaya je pa vložila žena tožbo za ločitev zakona ter trdi, da je izredno nasilno ravnal z njo. Heflin in Sunday naj bi pridigovala moralo in vzdržnost najprej v svojem lastnem domu, in ko bi doma padle njune besede na rodovitna tla, naj bi šla drugem pridigovat.

MILIJONAR V ZAPORU

Oljnega magnata Harry F. Sinclairja so obsodili na šest mesecev ječe, zastran dveh velikih deliktov.

Odgovarjati ni hotel na vprašanja senatnega preiskovalnega odbora, ko se je pa vršila obravnava proti njemu, je skušal vplivati na porotnike, da bi razsodili v njegov prid.

Obsojen je bil na šest mesecev ječe ter je nastopil kaznen v kaznilnici distrikta Columbia.

Večkrat je že prosil, naj ga izpuste, ker je baje slabega zdravja, zadnje čase so ga pa parkrat opazili, ko se prevaža v bogatem avtomobilu izven običajne kaznilnice.

Upravna kaznilnica je pojasnila, da v tem slučaju ne gre za izletne voznike, ampak da je Sinclair spremljal kaznilniškega zdravnikar kot pomočnik.

Nadalje se je izvedelo, da uživa Sinclair v ječi velike prednosti. Ponovno je prosil, naj mu že itak milo kaznen zmanjšajo.

Ko so preiskovali njegova zemljišča, je svoje prijatelje, svoje uslužbence in svojo stranko kompromitiral s podkupninami.

Pred senatnim preiskovalnim odborom se je obnašal izredno drzno in izzivalno. Porotniki, ki so ga imeli soditi, so bili pod nadzorstvom njegovih detektivov.

Ko je bil slednjič obsojen, in sicer ne zastran svojih mahinacij z najemniki, pač pa zato, ker je kljuboval senatnemu odboru, je bila javnost nekako zadovoljna, češ, zaprli so ga navzlic njegovim milijonom.

Kazen bo kmalu odsedel in se kot očiščen vrnil v svobodo.

Prav nič bi pa ne škodila posebna senatna preiskava, ki naj bi ugotovila, s kolikimi in katerimi svojimi prijatelji je bil Sinclair v stiku, ko se je nahajal v jetnišnici; na kakšen način je dobival poročila o stanju svojih zemljišč in o zmagah svojih konj dirkačev; zakaj se dela razliko med jetniki, ko je vendar eno poglavitnih načel v vsaki jetnišnici, da se ne sme dajati nikakih prednosti z ozirom na njihovo privatno življenje.

Taka kongresna preiskava bi bila jako uspešna in dobrodošla, kajti brez dvoma se bo premerilo, da bodo zaprli še kakega milijonarja.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki! — Naročajte ga!

Dopisi.

Ljubljana, Slovenija.

V sredo, dne 28. avgusta se je vkrcala v Le Havre za New York na znameniti brzoparnik francoske linije "De France" (Otok Francije) skupina ameriških izletnikov, ki so v soboto zvečer odpotovali izpred pisarne francoske paroplovne družbe v Ljubljani, kjer so se dali skupno fotografirati.

Odpeljali so se polni zadovoljstva in najlepših spominov nastopni ameriški rojaki:

Rode Peter Emil, Jennie in Cerr Marjeta v New York; Jarc Frank, Emil, Jennie in Mary, Stampfel Frank in Katarina, Walte Antonia in Ana, Benda Amalia in La Verne, Ermenc Frank in Mary v Milwaukee, Wis.; Prprovič Terzija in Koestner Sofija v Brooklyn, N. Y.; Koprivec Jože, Stanovnik Anton, Rojina Mimi in Penca Joščina v Chicago, Ill.; Romih Lucija in Bradač Frank v Cleveland, Ohio; Erjavac Anton in Mary v West Alis, Wise.

V soboto, dne 24. avgusta je prispejala iz New Yorka v Ljubljano manjša skupina ameriških Slovencev na jesenske počitnice. Potovali so s francoskim brzoparnikom "France" (Francija), ki vozi redno na progi Havre—New York in obratno.

O prijetni in udobni vožnji so se izletniki zelo pohvalno izrazili. Obilo zabave in razvedrila na domači zemlji!

Poročevalac.

Eveleth, Minn.

Peta letna konvencija Jugoslovanske Ameriške Zveze v Minnesoti, se je vršila v nedeljo dne 25. avgusta na Eveleth, Minn. Začela se je ob 1.30 popoldan. Najprej smo se dali slikati po slovenskih fotografijah John Fugina iz Eveleth in Frank Hiti iz Chisholm. Ko sta bila gotova, smo se zbrali z Eveleth City Band na čelu ter smo korakali v paradi po mestu.

Odbor za pripravo se na tem mestu najiskrenejše zahvaljuje vsem, ki so se udeležili parade. Takoj po pohodu smo se zbrali na sejo v auditorium, kjer je udeležence pozdravil naš župan Victor E. Essling. Potem smo zborovali do pete ure popoldan.

V glavni odbor Zveze so bili izvoljeni sledeči: George J. Brince, predsednik, Eveleth; Anton Lopp, I. podpredsednik, Glibert; Peter Krhin, II. podpredsednik, Chisholm; Vincent Mikulich, III. podpredsednik, Aurora; John Movern, tajnik, Duluth, Louis Govže, zapisnikar, Eveleth; Martin Severe, blagajnik; Leo Kuhar, Gilbert; John Zalar, Biwabik, Rade Poznanič, Eveleth, Math Kayfes, Buhl, nadzorniki.

Ob 6. uri zvečer se je vršil banke in je bila dvorana polna in vsi sedeži zasedeni. Na banketu so govorili Thos. Schall, United State Senator, Wm. Pittanger, U. S. Congressman, Eight District of Minnesota, državni senator George Lomen; državni poslanec Mark Nolan; sodnik St. Louis okraja Edwin J. Kenney; County Auditor W. H. Borgen, eleveški mayor V. E. Essling; Etbin Kristan iz New Yorka; George Brince, Jacob Ambrozich, Max Volcanssek, John Arko.

KOT ZASTONJKAR PREPOTOVAL SVET

Pariški listi poročajo o nenavadni avanturi mladega pustolovca Franka Vajna, ki je baje po rojstvu Srb. Mladenič je kot "zastonjkar" prepotoval že skoro ves svet. Brez vozne karte, brez vsakih listin se je vozil po parnikih preko oceanov in videl najmanj dve tretjini sveta. Toda te dni so ga zalotili, ko je hotel v New Yorku neopazno zapustiti veliki potniški parnik "Majestic". Pri zasliševanju je zastonjkar izpovedal, da se že par let vozi po morju, ne da bi plačal vinarja. Pred dvema mesecema se je vtihtopil na neki parnik holandsko-ameriške linije in se peljal v Rotterdam. Od tu ga je zaneslo v Southampton, kjer se je splazil na parnik "Majestic" in pristal v New Yorku. Američani so ga poslali nazaj v Southampton, od tu so ga dirigiral nazaj v Rotterdam in Holandci so ga poslali s prvim parnikom zopet nazaj v New York. Sedaj lahko prično znova.

slovenski odvetnik iz Chisholm in Lew Wilson, Aurora, Andrew Anderson, Councilman.

Joseph Kotze, rojen Slovenec, je bil toastmaster, ki je svojo nalogo prav krasno rešil.

V oasu banketa je nam igral Martin Shukle orchestra. Med govori smo imeli sledeči program:

Miss Louise Cernagoj, piano solo; Slovenski kvartet nam je zapel tri krasne pesmi, ki so jih vsi navzoči sprejeli z odobravanjem. Kvartet tvorijo John Hase, Louis Lesar, Louis Rigler in John Knaus. Nato je nastopil umetnik na gosli Nick Furjanick ter nam zaigral par komadov na violino. Vilolin trio, obstoječ iz Dorothy Ambrozich, Anne Benchina in Anne Laurich je nato zaigral večje število slovenskih narodnih pesmi ter žel veliko odobravanje od udeležencev banketa.

Pripravljeni odbor se tem potom javno zahvali vsem zgoraj navedenim; ker so vsak po svoji moči pripomogli k uspehu banketa, ki je tudi v gmetnem oziru izvrstno uspel. Zatorej še enkrat lepa hvala vsem udeležencem.

Odbor za pripravo:

George J. Brince, Frank Masera, Frank Intihar, Louis Govže, George Kotze.

TRJE TRAGICNI DOGODKI

Na progi med postajama Jastrebarsko in Draganići se je vrgla pod tovorni vlak, ki je vozil iz Karlovca proti Zagrebu, 29-letna Danica Bohackova iz sela Cvetkovič. Bohackova je bila poročena ter so jo gnale v smrt rodbinske razmere; kakor je bilo razvidno iz poslovnice njeva pisma njenim staršem.

V selu Raduniču, občina Muč v spilitki okolici, se je vnel krvav boj med družinama Bočina in Keruma. Prepr je nastal radi škode na poljskih pridelekih. Bočine so navadili na Kerume s kamenjem, noži in puškami. V bitki, ki se je razvila, je Jure Bočina trikrat zabodel Mata Keruna. Na obeh straneh je bilo tudi več lahko ranjenih.

V Bosanski Gradski je izvršil samomor 16-letni Mile Šabarov. Ko je gospodar, pri katerem je bil za vajenca, zapri delavnico, je vzel vrvi in odšel pod streho, kjer se je obesil. Ni znano, kaj je mladeniča gnalo v smrt.

POZDRAVI!

Predno zapustimo New York na parniku Ile de France, še enkrat pozdravimo vse prijatelje v Herminie, Pa., posebno pa Anton Zornika in Rudel Voslolinika.

Srčna hvala vsem skupaj. Zahvaljujemo se tudi SAKSER STATE BANK v New Yorku za dobro in točno postrežbo ter jo vsem rojakom toplo priporočamo.

Jože, Marija in John Klančičar.

VELIKI VLADNI DOBIČKI Z ŽGANJEM

VICTORIA, B. C., 8. septembra. Vlada angleške Columbijne je danes uradno objavila, da je imela v šestih mesecih, končujočih se meseca marca, od prodaje žganih pijač več kot dva milijona dolarjev dobička. To je največji dobiček, kar jih je imela vlada, odkar je prevzela trgovino z žganjem leta 1921. Skupni dobiček v teh osmih letih presega več kot štirindvajset milijonov dolarjev. Več kot polovica te svote je pripadla bolnicam in drugim dobrodelnim napravam v dominiju.

PREGNANI DUHOBORCI

NELSON, B. C., 8. septembra. — Skupina 250 duhoborcev je skušala priti skozi mesto Nelson do jetnišnice ter tam opustiti svoje tovarise, ki so begali nagl po mestu ter so jih vsjedtega oblasti aretirale.

Ko so duhoborci zapretili, da bodo že naprej nagi demonstrirali, je navallila nanje policija in velika množica meščanov. Duhoborci so se nato umaknili izven mesta ter si zgradili šatorišče.

Duhoborci nočejo plačevati davkov ter se vsled tega upirajo oblastim.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

Zmaga "Volkulje".

Piše F. Freileben.

V kanadskih gorah se je že davlje časa skrivala roparska tolpa. Napadala je potujoče družine, jin oropala, zažigala domačije in kradla konje, kjerkoli je mogla priti do njih. Zadnji zločin, ki ga je imela tolpa na vesti, se je odigral takole.

V kanadskih gorah se vije državna avtomobilska cesta, po kateri prevažajo enkrat na teden pošto. Tako je bil o tudi pred nekaj tedni; poštni voz je krenil po samotni cesti navzdol k "zeleni rekli", tedajci pa so ga obkolili razbojniki in ga oropali. Naslednjega dne so našli farmarji vozniaka in potnike zvezane na tleh, o denarju in konjih pa ni bilo ne duha ne sluha.

Potniki so pripovedovali, da je glavar zlovese tlede mlado dekletko, ki je nepopisno lepo in hrabro. Nikoli ni nihče vedel: njeni tovarisi so jo klicali "Volkuljo". Kdork je prišel mlademu dekletu v roke, je bil izgubljen, zakaj njeno srce ni poznalo usmiljenja. Tudi njeni tovarisi, bolje rečeno njeni podložniki — odrasli bradati možje — so se je bali.

Orožniški narednik Jackson je dobil ukaz, da uniči razbojniško tolpo in živo vjame "Volkuljo". Kmalu jo je izsledil in jo začel preganjati iz skrivališča v skrivališče, vendar se mu ni posrečilo, da bi jo vjel. Jacksona so vsi poznali; vedeli so, da je pošteni in v neustrašen vojščak, ki vestno opravlja svoje dolžnosti. Nihče ni dvomil o njegovem uspehu.

Nekega večera se je približal kraju, kjer so se zadnje dni skrivali roparji, in Jackson je velel svojim spremljevalcem:

"Pet mož naj odjaše v smeri proti "Leverlijevem prepadu. Drugi pa za menoj!"

Tako so se ločili in Jackson je zamišljeno gledal pred se. Tedaj so počili strel. Orožniki so skočili s konj in se poskrili v skalovje. Gledali so, odkor streljajo sovražniki, in Jackson jih je kmalu zapazil. Roparji so bili skriti med pečiniami in so streljali na zasledovalce. Dva orožnika so ubili in tri hudo ranili. Jackson je zapovedal, naj tudi oni streljajo. Orožniki so oddali nekaj salvi in sovražnik je kmalu utihnil. Večina roparjev je bila hudo ranjena in ubita. Je "Volkulja" se smehljaje ležala v svojem zavetju in dajala povelja. Po vsej krajini so krožile govorice, da "Volkulja" sploh ni ranljiva, a vsaka njena krogla do pomeni smrt. Premisljevala je, kako naj se ogne sovražnikom, tedajci so počeli strel tik nad njeno glavo.

Volkulja je poskočila in zavpila: "Obkolili so nas! Bežite na planoto!"

In res je bilo tako. Tistih pet mož, ki jih je bil poslal Jackson k Leverlijevemu prepadu, so napadli tolpo z nasprotne strani. Kmalu so orožniki zapazili, da se tolpa umika. Sprožili so še enkrat, nato pa skočili na konje in oddirjali za njo.

Na planoti je zagledal Jackson Volkuljinega belca. V tistem trenutku ni poznal druge želje, kakor ujeti smelo Volkuljo in jo privedi pred predstojnika, kakor mu je bil obljubil. Začel se je divj lov in kmalu so ostali vsi orožniki daleč za njim.

"Pazite, Jackson!" so klicali to-

varisti za njim, a on jih ni slišal. Nepremično je zrl na mlado jahčico, ki se ji je čedalje bolj bližal.

Volkulja je okrenila glavo in Jackson ji je za trenutek videl v obraz. Zdrnil se je, bilo mu je, kakor da je dobil sunek z bodalom v srce.

"Marija!" je zavpil, zakaj spoznal je bil svojo sestro, ki je bila pred leti neznanu kam izginila. "Bože, Bože, kaj naj storim? — Sestra mi je, edina ljubljena sestra! Zločinca je in obljubil sem svojemu predstojniku, da jo ujamem!"

V njegovi duši se je borila bratovska ljubezen z uradno dolžnostjo. Tisti mah pa se je Volkulja, ni ni bila spoznala svojega brata, z divjem vrisom zagnala preko prepada in srečno pristala na drugi stran.

Jackson jo je videl in videl tudi prepad, čez katerega bi bil moral skočiti s svojim konjem, in mahoma je vedel, kaj mu je storiti. "Ne morem je izročiti sodišču, zakaj navzlic vsemu jo imam rad in mati, moja uboga mati bi umrla od strahu. A če zdaj odneham, bodo vsi vedeli, da je nalašč nilem prijel, in onečaščen bom za vse življenje. Najbolje bo..."

Vzpodbodel je konja in skočil v prepad. Orožniki, ki so prihitali za njim, so čuli še zamolklo bobnenje, nato je nastala smrtna tišina. — Jackson je bil mrtev.

O "Volkulji" niso slišali nikoli ničesar več.

SLOVENSKA PESEM NA RADIO

Svetozar Banovec in Zora Rapasova pojeta v četrtek 12. septembra t. l. od 9.15 do 10. ure zvečer na WTMJ radio-postaji (Milwaukee Journal) — Central Standard Time — samoslovenski program, vključno arije iz oper v slovenskem jeziku in s spremljanjem celokupnega orkestra, ki ga ima imenovana postaja na razpolago.

Program je po dosedanjih načrtih sledeč:

Banovec:

Vilhar: Bodi zdrava domovina. Prohaska: Kaj bi te vprašal, dekletje? Adamič: Planinec.

Banovec:

Puccini: Arija Cavaradossi iz opere "Tosca". Flotow: Arija Lyonella iz opere "Martha". Verdi: Arija Duce iz opere "Rigoletto".

SLOVENSKE NARODNE:

Banovec-Rapasova:

Pavčić: Bratec veseli vsi. Pavčić: Ko so fantje proti vsi šli. Jenki: Šumi gozd zeleni. Pavčić: Lahko noč.

V Clevelandu, O. in po drugih vzhodnih državah bo ta program čuti po sledečih postajah: WEAR-WTAM, Inc. (1070K); WHK Radio Air Service Corporation (1390K).

Peter Zgaga

Neka čitateljica se pritožuje, da nima rada dolgih zgodb, ki jih zadnji čas objavljvam v svoji koloni.

— P-i dolgi storijsi se človek samo enkrat zasmeje — pravi — če jih je več, če pa večkrat.

Vsem je težko ustreči. Če bi rečaknji povedal, da se jaz včas po par minut od srea ne zasmejem, bi mi mogoče ne verjela.

Gospodinja je rekla lahkoživcu, predno ga je vzela na stanovanje. — Pa še nekaj, gospod. Nikar ne zamerite, toda povedati vam moram. Najemlino mi morate točno plačevati. Jaz ljubim točnost.

— Oh, gospa, jaz sem ravno tak. Tudi meni je točnost nad vse draga. Če ne morem točno plačati, rajši ne plačam.

— Nak, pljanca pa že ne, — je rekla postarna devica možu, ki jo je snubil.

— Kaj mislite s tem gospodična? — jo je vprašal.

— Da vas nočem, ker pijete.

— To pa že ni res, gospodična. Jaz pa že ne pijem.

— Tak nikar ne tajite. Le pogledjte, kako vam nos žari.

— Oh, saj vem, gospodična, da mi žari, toda žari mi je iz ljubezni do vas.

Neka slovenska družina je dobila nekeje iz Pennsylvanije precej cedno služkinjo, da bi kuhala in na otroke pazila.

Pe enem tednu se je mož vračal z dela in je srečal na ulici svoje ženo.

— Ti, kako ti kaj ugaja naša Niska? — ga je vprašala.

— Se mi zdi, da nismo še nikdar take imeli. To pa je punca, ja.

— Oh, saj se mi je zdelo — je odvrnila — zato sem jo pa tudi dala danes zjutraj v stran.

Žena je prišla vsa objokana domov.

— Kaj jokaš? — jo je vprašal mož.

— Žalostna sem, ker sem si dala bodočnost prerokovati.

— Jaz pa vedeževalkam nič ne verjamem. Take bave čenčajo še same ne vedo kaj, samo da skubejo ljudi za denar.

— Saj tudi jaz dosti ne verjamem, pa vseeno so me njene besede globoko ganile.

— Kaj ti je pa vendar rekla? — Rekla mi je, da bom še to leto vdova.

Mož je prebledel, zgrabil klubok in planil skozi vrata.

— Kam pa tečeš, za božjo voljo? — je kričala za njim.

— Na sodnijo grem, takoj na sodnijo.

— Nikar je ne naznani, saj je reva. S takimi čenčami si služi svoj kruh.

— Čenče gori, čenče doli. — je odvrnil mož — toda za vsak slučaj se bom dal ločiti od tebe.

Sluga: — Ta mumija je ravno 3000 let in 23 dni stara.

Tujec: — Kako pa morete vedeti to tako točno?

Sluga: — Veste, jaz sem vstopil tu v službo pred 23 dnevi in takrat je bila stara 3000 let.

Stavbnik je nadzoroval zgradbo in zalotil delavca z rokami v žepu, kako je druge opazoval pri delu. Razjarjen ga je nahrullil:

— Takih ljudi, kakor ste vi, ne morem rabiti. Tu imate svojo tedensko mezdno, pa pojdite k vragu!

Delavec je bil presenečen, potem pa je sprejel denar in odšel. Stavbnik je nato ves jezen polskal polirja, da bi še tega ozmerjal, ker ne pazi ne delavce.

— Gospod, — mu je dejal polir, — saj oni ni bil pri nas zaposlen, prišel je samo vprašat, če imamo kaj dela zanj.

Advertisement for Sakser State Bank. Features: Glavna privlačna sila, ki nam dovaja dnevno vloge na SPECIAL INTEREST ACCOUNT, je poleg točnega poslovanja. Popolna varnost pri nas naloženega denarja. Obresti po 4 1/2% mesečno obrestovanje. Sakser State Bank, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MOJE PONOČNE PUSTOLOVŠČINE

Eno najboljših noči sem preživel v Avstraliji. Veselo sem jezdila iz kraja v kraj; imela sem veliko fantazije in malo znanja o krajevnih razmerah. Moj zadnji gostitelj mi je bil naznanil pot, toda v teh krajih prav za prav cest ni bilo in tudi ne kakšnih posebno značilnih znakov. Dejal mi je, da naj jezdim "naravnost, dokler ne prispeh na Rankinovo mejo". Ves dan sem se ravnila po soncu, toda solnčni zahod me je bil zatekel v kraju, ker ni nič pričalo o kakršni koli meji; ko so se prikazale zvezde, sem izgubila ves orientacijski čut in jezдила tjavendan.

Presenečen mlad možki v kockasti srcaji je vstal od ognja, kjer je kuhil večerjo. Vprašal me je "kam za hudka" jezdim in mi je, potem ko je dodobra premeril s pogledom mojega konja ponudil večerjo in vsa svoja pokrivača.

Ta večer je bil dokaj zabaven. Obmejni jezdec ni videl ves mesec nikogar, ki bi bil človeku podoben; edina družba so mu bile papige kakaduj. Postal je zelo zgovoren; s pipo v ustih in s širokim klobukom na glavi, ki mu je stal kakor priljubljen, je pripovedoval o svojem življenju.

Zjutraj mi je bil pokazal, kako se dela puftaloon — planinski kruh berz kvasnice — in mi naznačil pot v smer, o kateri sem mislila, da me je bila privedla sem-le; rekel je, da tudi ženska ne more zgrešiti do obmijnega žleznega pleta. Moj konj se je — kakor sem občutila — nekoliko orijentaliziral v prostoru in sem mu pustila proste ude; zares, prispela sva k postaji. Podobna je bila Noetovi barki, imela je dva lokala in streho iz poenjen pločevine ter verando sredi kolov in žleznih ograj.

Moj gostitelj je slovel po vsej Avstraliji pod imenom "Keber", ker je imel od sila čudno obličje. Toda smehljaj mu je bil lep in širok. Pri njem se je mudil neki nevrjetno mršav možki.

Na postaji je bila samo ena postelja, ki so jo dali meni; po večerji smo navil staromoden gramofon in plesali v jahajnih čevljih. Koncem tedna sta se moj gostitelj in njegov prijatelj odločila, da pojedeta v najbližje mesto in dvi-

POTRTI? Brez teka? Nervozni? Ne obupati. Pomaga naj vam Severa's ESORKA, izborna prebavna in odvajalna tonika, k novi moči in na pot k zdravju. Redite le karnarju danes za steklenico. SEVERA'S ESORKA

Pošljite nam \$1 in mi vam bomo pošiljali 2 meseca "Glas Naroda" in prepričani smo, da boste potem stalni naročnik.

gnetla plačo. To je združeno s po-pivanjem. Pred odhodom je "Keber" neza-upljivo stopil k meni in mi rekel, da naj postavim sekuro pred vrata spalnice, da se bosta moža, ki se vr-neta vinjena iz mesteca, spomnila, kdo da je v postelji, ki sta si jo po-navadi delila med seboj. Obljubila sem. Naslednjo noč me je vzdrnil strahovit ropot v sosednji sobi. Ur-no vzamem sekuro in stopim v so-sednjo sobo. Ondi so bili trije mož-je; na novo došli tujec je bil v zad-njem stadiju obupa. "Preveč se ga je nalezel", mi je po-jasnil gostitelj, "in se zdaj pri-pravlja na samomor". Tujec je ne-umljivo mrmrljal. Svetovalu sem mu močno črno kavo. "Keber" se je opotekel k ognji-šču, da bi jo bil skuhal. Suhec-dol-gin je stopil na verando, da bi on-di postal tretje ležišče. Obrnila sem tujeu hrbet; v tem hipu je mož po-tenil britev. Ni mu uspelo, da bi si bil prerezal vrat, toda ranil se je bil tako hudo, da sem se bala; zdaj pa zdaj se mu bo glava po-besila na hrbet.

Ko smo ga za silo obvezali in po-ložil v posteljo je "Keber" zajez-dil spočitnega konja in se nekam do-bre volje namenil po zdravnika, ki je bil petdeset milj daleč. Misli-la sem, dam po nepotrebnem trati-moč ker mora samomorilec do zdravnikovega prihoda izkrvaveti.

Midva s suhecm sva sedla na stolce. V nekaj minutah je moj zna-nee zadremal. Misli-la sem, kako zoperno brezčutno je to, vendar sem se kmalu — nato samo vdala spancu. Jutranji svit naju je vzdra-mil. Samomorilca ni bilo nikjer! Razburjena — sva pretaknila — vsa hišo. Suhec je že trdil, da nas je in ta človek potegnul za nos. "Ne govorite tako abotno", sem ugovarjala. "Saj sem ga videla, ka-ko se je zarezal". Mož ovidčno ni verjel niti lastnem očem.

Ko sva se najbolj prerekala, pri-de sluga z novico, da leži v potoku neki tujec. Povedal je, da se mu glava drži z obvezo in da se je vio-pil v prav plitvi vodi. Najbolj so motile moje noči hi-jene in kamele. "Duhovi" prihaja-jo v poštev šele na drugem mestu. Ko sem potovala po Abesiniji, smo zavezovali kamele h kolom tik šatorov. Vse je bilo dobro, dokler niso hijene občutille potrebe po ve-čerji. Potlej nas je njih rjovenje po bliskovo vrglo iz spalnih vreč. Na-vadno so se megi prvi utrgali in se splašeno zakadili v šotore. Doma-cini so v takem primeru kar na slepo streljali; niso se dali pre-veriti, da so v bližini hijene, ne pa razbojniki. Hijene pa niso, kaj pa da, nikdar zadeli. Hujše pa je, če kamele znorijo. Pred nekaj leti sem potovala kri-žem po Libijski puščavi. Bila sem preoblečena v Beduinko in sem vo-dila s seboj karavano 70 domači-

nov s kakimi dvajsetimi kamela-mi. Bilo je spomladi in samci, ki občutijo dobo parjenja, so postali vihravi in nori. Izbrizgavali so ne-ko neprijetno tekočino in rjovelj kakor bik. Edino varno mesto je bilo na njihovem hrbtu; vse kar so videli pred sabo, so v svoji po-mladni jaroosti napadali.

Neko jasno lunino noč sta dve ve-likli kameli pretrgali konopec, ki veže sprednje noge pod kolenom. Njuno rjovenje me je poglalo iz šatora. Noč se je videla pošastna, polna vrvečih likov. Dve kameli sta se vrgli proti meni; izrabila sem zadnji hip in skočila slabo obleče-na, kakor sem bila, v bočeje gr-movje.

Nastal je velik poplah. Živali sta divje tekali po taborišču, pod njima so se podirali šatori. Vso noč smo lbvili te zoprne zverine; šele, ko sta se dovolj izmučili, smo ju zopet ukrotili.

Strahovi! V Abesiniji sem preži-vela zelo nemirno noč zaradi — ne vem, zaradi časa prav za prav. Za-taborili smo se v bližini mohame-danskega pokopališča. Moji spremljevalci so ugovarjali: kot koptiški kristjani so bili preverjeni, da na grobeh nevernikov strašijo "duho-vi". Nisem dovolila, da bi se bili pomaknili kam drugam, ker se mi je zdelo, da je prostor zaradi sen-ce, vode in paše najpripravnejši. Predno sem se vlegla k počitku, t. j. oblekla si še kakšne volnene re-di preko jezdnihi hlač in sweaterja in ziezla v trajnato spolno vrečo, sem si ogledala pokopališče. Bilo je ograjeno z nizkim zidom. Grobo-vi so bili pokriti s kamenjem, v kotu pa je stala mrtvašnica. Ko sem se preverila, da se tiči v nji nobeno človeško bitje, sem se vrnila v šator in zaspala.

Okrog polnoči me je predramilo neko trkanje. Zavpila sem nad vo-kaj!

"Nikar ne trkajte! Čas je, da za-spite!" Na moj vzklík ni nihče odvrnil. To se mi je zdelo sumljivo, pa sem sem stopila iz šatora: Bila je po-sastna noč. Skozi veje minoz je tre-petala bleda mesečina. V drevju je šumel veter in dva ptiča sta se klicala od nekje s čudnimi, zateg-njenimi glasovi, ki so izzveneli na koncu kot bi kdo zalajal.

Trkalo je venomer — sicer pa je bilo v taborišču nenavadno ti-ho. Stopila se mi prvem sosed-nemu šatoru. Bil je prazen. V dru-gega mi ni bilo treba niti pogledati, ker je bilo blatno na široko odprto. Zelo počasi sem se obrnila proti pokopališču; zdelo se mi je, kakor da ne bi stala na lastnih nogah. V hipu, ko sem dospela k zidu, se je dvignila neka bela torba in se mi s krikom vrgla pod nogo.

Ko se je srce zopet znanilo v nor-malnem stanju, sem se zavedla, da je to moj sluga, ki se je bil zavil v bel, z zemljo potmazan prt in si o-besil okoli vratu vse amulete, kar jih je zmogla karavana.

"Kaj pa počenjate?" — sem ga vprašala. Pokazalo se je, da so vsi drugi odšli na vas. "Pazim na mezge, da ne požro vsega zrnja. Zavil sem se, ker tukaj straši", je odvrnil. "Kaj pomeni to trkanje?" sem vprašala. Trkanje se je glasilo, ka-kor da bi prihajalo z one strani ob-izidja.

Abesinec mi je pojasnil z gla-som, kakor ga ima oče, kadar go-voiri nespametnemu otroku. "To so duhovi nevernikov. Trka-jo ob rakve, a ne morejo priiti ven". Stresla sem se. "Pojdite v vas", sem velela. "Sa-ma popazim na konje".

V resnici pa sem se zaprla v ša-tor in prižgala vse luči, ki sem jih mogla najti. Sedela sem nemirno na ležišču in poslušala. Trkanje je bilo neenako glasno, včas pa se je za hip ustavilo. Proti jutru je postalo močnejše in bliža mene je prasketalo, kakor da bi se lomilo drevje. Nato je nenadoma pre-nehalo.

Taka je bila moja abesinska noč. Nikdar nisem dosegla, kaj je bi-lo vzrok trkanju.

DEMONSTRACIJE V NEW YORKU

Ko so dospela v Ameriko poročila o preganjanju Žilov v Palestini, so priredili newyorški Židje velike demonstracije proti Angliji. Eden plakatov, ki so ga nosili v spredu, je nosil napis: "Preživeli smo našo kri in pomagali zavejevati Palestino. Ali je to naša nagrada?"

Osem dni živ v zabiti krsti.

Zadnje čase v Evropi kar mrgo-li raznih fakirjev, ki razkazujejo svojo umetnost. Fakirjem so v zad-njem času pričeli zelo gledati na prste in so doslej že opetovano ugotovili, da je večina njihovih umetnosti trik in da gre v mnogih primerih zgolj za sleparijo. Tako se je nedavno pojavil v Parizu fak-ir, ki se je pustil zakopati, preba-dati, nabadati itd. Neki francoski učenjak ga je razkrinkal in doka-zal, da je vse skupaj trik in bluf. Zato so postali fakirji bolj previd-ni.

Te dni se je pojavil na Dunaju mož, ki si je nadel fakirsko ime To Kha, ki je pa Evropejec in sicer Nemeec Ludvik Hubert iz Duessel-dorfa. To Kha nima na sebi nič fakirskega, — ni mršav in prosoj-nega lica ter demonskega pogle-da, marveč je tolstja postava z de-belimi obrazom in dobrodušnimi očmi. Dunajčani so bili mnenja, da bi mu lahko preje prisojdi mesar-ski kakor pa fakirski pokle.

Ta fakir je objubil, da bo osem dni navidezno mrtev ležal v krsti in se nato zopet zbudil. Pred dnevi se je res pustil zapreti v stekleno, hermetično zaprto krsto, trdeč, da se bo v nedeljo točno ob 12. zopet zbudil iz smrtnega spanja. Eksperi-ment je priredil v cirkusu "Central" in naravno je, da je med Du-najčani, ki so kljub svoji skepsi ve-rovali njegovim besedam, zbudil ve-liko zanimanje.

Istocasno je prispel na Dunaj neki mož, ki zatrjuje, do je fakir-jevo eksperimentiranje navadna sleparija. Gre za indijskega profe-sorja Agnihotra, ki pravi, da je fak-irja To Kha v Nemčiji že opetova-no razkrinkal in mu dokazal sle-parijo. Ko je To Kha priredil svoj prvi eksperiment v Nemčiji, je po-vabil profesorja za izvedenca in na- priče. Trik, ki se ga je baje To Kha poslužil, je bil tako spreten, da mu je nasedel Indijec sam. No, kasneje je ugotovil, da gre za prav originalno sleparijo. V decembru leta 1927 je To Kha nastopil v Vra-tislavi, kjer ga je Agnihotra raz-krinkal. Profesor je ugotovil, da se rdeča šipa v krsti premika. Pomo-či, kadar ga je straža zapustila, je šipo vedno premaknil in njegova hčerka, ki je bila vedno v bližini, mu je dala jedi in pijače. Ugotov-il je tudi, da je bila gumljasta podglavna blazina napolnjena z vodo, tako, da jo je fakir lahko s pomočjo neke nevidno pritrjene cevke pil. Vratislavski časopisi so takrat fakirično sleparijo primer-no ožigosali, kljub temu si je pa To Kha drznil še dalje nastopati po nemških mestih.

Kakor poročajo dunajski listi, hi se moral fakir To-Kha zbuditi v nedeljo o. polnoči iz svojega osem-dnevnega spanja. V cirkus "Central" so pričele že par ure prej bo-diti velike množice in ob pol 13. zvečer je prišlo do izgreda, med ka-terim je bil To-Kha prezdodaj zbu-den. Vsled silnega navala so

posetnike spuščali v prostore le v posameznih skupinah.

Nenadoma je obstala neka žen-ska pred okencem krste, skozi ka-terega se je mogla videti glava fak-irja in kljub protestu zdaj sto-ječih ni hotela oditi naprej. Ko ji je fakirjeva hči pričela prigovarja-ti, naj gre dalje, je začela razgra-jati, kar bi bilo znak za nekatere posetnike, da so začeli s palicami in dežniki razbijati po krsti.

Vsled tega hrupa se je fakir zbu-dil, zgrabil za ključvo, ki ga je imel poleg sebe ter razbil notranje steklo okenca, da bi se ne zadušil v vzbujenem stanju, narkar je po-liceist, ki je stal poleg na straži, s pestjo razbil zunanjo šipo. Fakirja so najprej okrepčali z vodo, ostal pa je nadalje v krsti, ker je občis-tvo pričakovalo njegovo vstajenje šele za polnoči. Nekako o pol 12. pono-či so odprli zunanji zaboj, na kar je odvetnik dr. Sehestner pregledal pečat in kličevavnice krste, ki jih je našel v redu. Ugotovili so, se okroglo okno nad fakirjevo gla-vo ne more premikati, kakor trdi-jo njegovi nasprotniki. Krsto so za-tem prenesli iz lesenega mavzoleja v manežo cirkusa, kjer so bile vse tribune natlačeno polne občinstva. Ko so odprli krsto, so zagledali fak-irja v njej, rdečega obraza in vse-ga potnega. Brada mu je narasla za 1 cm, orientalskoo bleka se ga je tesno oklepala in izgnil mu je debeli trebusček. Podpiran od ne-katerih ljudi, se je dvignil ter se vsedel med ovacijami gledalcev na bližnji stol. Ko so ga pregledali zdravniki, so ga stehali in ugotov-ili, da se mu je teža zmanjšala od 101,5 kg na 91 kg. Zgubil je torej na tež 10,5 kg. Umili so mu obraz z jeshimom, narkar je po sprejetju lo-vorjevega venca odgovarjal na o-čitke proti njemu, ki so bili objavl-jeni v javnosti, kakor smo jih na-vedli. Omenjenega indijskega profe-sorja je označil za svojega bivše-ga učenca ter končno izjavil, da je pripravljen odstopiti vse svoj do-bitek njemu, ako se mu posreči o-stati le 5 ur v krsti. V pisarni cir-kusa sta ga preiskala še dva zdra-vnika, ki sta ugotovila, da se mu je bitje žile povečalo od 108 do 132, ob-seg prsi zmanjšal od 119 na 100 cm, obseg trebuha od 137 na 113 cm, pritisk krvi pa od 160 na 110. Skrb-no zavil v odeje se je med ovaci-jami množice odpeljal nato v svoje stanovanje. Množičevitne osebe, ki so šele o polnoči prišle k vstaje-nju fakirja, seveda prepozno, so med protestnimi klici odšle do bliž-nje stražnice, kjer so se šele pomir-ile, ko je direktor cirkusa izjavil, da jim bo povrnil vstopiino.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČ-JI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI!

Pozor Rojaki!

Za vestno in hitro izvršitev vseh poverjenih nam poslov naslovite vsa pisma za list

"GLAS NARODA" 216 West 18th Street New York

Vsa denarna nakazila v stari kraj, bančne posle in potniške zadeve pa

SAKSER STATE BANK 82 Cortlandt Street New York

da tako Vaša naročila ne bodo vsled oddaljenosti uradov zakasnela.

Avantura kopača zlata.

Ljubljana, 21. avg. resente za svoj načrt. Po dolgem L. 1890. je poslala turška vlada iskanju je zainteresiral angleško mladega generalštabnega oficirja Vladislava Katolinskega iz Starega Bečeja v Makedonijo, da izvrši tam neka kartografska dela. Ko je de-lal na terenu, je odkril Katolinski v bližini sela Arret-Gissar precejš-nje množice kovin. Posrečilo se mu je, da je dobil dovoljenje za razi-skavanje kovinskih plasti. Zgradil si je v bližini kočjo in si v njej u-uredil moderen laboratorij. O rezul-tatih svojih raziskovanj je čeval najstrojvo tajnost. Od časa do časa se je pojavil v Solunu, prinesel ob-lastem, ki so prihajale vpostev, podkupnino on nato zopet izgini!

iskarju je zainteresiral angleško narodno banko, ki je poslala na Grško dva geologa in investirala velik kapital v to delo. Po kratkem raziskavanju se je posrečilo Kato-linskemu, da je odkril zlato žilo v bližini sela Arret-Gissar precejš-nje množice kovin. Posrečilo se mu je, da je dobil dovoljenje za razi-skavanje kovinskih plasti. Zgradil si je v bližini kočjo in si v njej u-uredil moderen laboratorij. O rezul-tatih svojih raziskovanj je čeval najstrojvo tajnost. Od časa do časa se je pojavil v Solunu, prinesel ob-lastem, ki so prihajale vpostev, podkupnino on nato zopet izgini!

V solnu so kmalu zvedeli za nje-govo radodarnost, ki je vzbudila tem večje zaupenje, ker je bilo znano, da je prišel mladi oficir v Makednijo reven ko cerkvena mis. Govorili so, da je Katolinski odkril tajno zlato žilo. Po naredbi sulta-na Abdula Hamida so Katolinskega aretirali in njegovo kočjo izravnali z zemljo. Pod ruševinami kočje so našli grudo zlata, težko okoli 500 funtov. Abdul Hamid je pozval Ka-tolinskega k sebi in ga vprašal, od-kod ima zlato. Katolinski je tedaj priznal, da je v resnici našel izdat-no zlato žilo.

iskusno društvo v Levici na Slovaškem ima pod prodajalno ve-liko klet in to je o priliki zadnjega deževja zalila voda tako visoko, da so skušali prostor izprazniti. Poslali so pod zemljo dva fanta, ki sta bila tako neprevidna, da sta se podala pod zemljo, s tlečma ciga-retama, čeprav sta vedela, da se nahaja v shrambi tudi bencin. Cim je prišla cigareta v dotik z vodo; se je tekočina vnela in fanta sta jela vpiti na pomoč. Kljub temu, da sta bila do vratu v vodi, pa sta zgor-e-la pri živem telesu.

Obvezal se je, da označi kraj zla-tega rudnika in ko je predložil sul-tanu načrt, ga je pustil izgnati v Avstrijo. Sultan je dal nato kopa-ti na kraju, kjer bi moralo biti zla-to. Kmalu s eje izkazalo, da je na-črt goljufiv. Abdul Hamid se je o-brnil na avstrijsko vlado in zahte-val, naj prisili Katolinskega, da izda pravi načrt. K sreči je Kato-linskega zaščitil sam cesar Franc Jožef.

Mulfordova navaja več vzrokov, zakaj lasje sivijo. V prvi vrsti po-spešuje sivjenje glavobol, potem pa slaba hrana. Suihi lasje prej osive kakor mastni, zato najdemo pri Grkinjah in Italijankah, ki pripa-dati južnim plemenom in uživati mnogo olja, lasje lepo črne do pozne starosti. Mulfordova daje tudi sve-te, kako je treba negovati lasje. Za umivanje glave je pri črnolaskah najboljši takozvani "zeleni čaj", za plavoaske pa kamilini čaj, ki mu privedlae nekoliko konjaka.

Revoluciji v Turčiji se je Ka-tolinski vrnil in ko je odpotoval na kraj, kjer je nekoč stala njego-va kočja z laboratorijem. Ker je re-ka, ki je tekla mimo njegove kočje, izpremenila svoj tok; je izgubil vsako orientacijo. Toda Katolin-ski, energičen in kljubovalen, ni opustil svojega namena, da ponovno najde zlato žilo. Odpotoval je leta 1919 v Atene in se obrnil na Ve-nizelosa. Pogajanja z njim so uspe-la in po Venizelosovi naredbi je grški minister Spiridis l. 1920 dovo-lil Katolinskemu, da nadaljuje z izkopavanjem. Ko je Venizelos pa-del in prišel na krmilo Gunaris, je proglasil Katolinskega za šarlatana in mu ustavil državno pomoč. Katolinski je zapustil Grško in odšel v inozemstvo, da polšče inte-

Poznejša preiskava je dognala, da se je v kleti prevrnil sod benci-nu, ki se je pomešal z vodo. Pri re-ševalnih delih je prišlo celo do eka-pozij. Ko so potegnili trupli obeh mrličev iz goreče vode, sta bili ta-ko disformirani, da ju skoro niso prepoznali.

Mali Oglasi imajo velik uspeh Prepričajte se!

Skrivnost sestre Marlen.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Njegova hoja je bila nekoliko cagova, a postala hitra in prožna, ko je zagledal avtomobil pred hišo Vanderheydena. V tem avtomobilu je sedel lastnik hiše in Harald je nehote olajšano vzdihnil, ko ga je zagledal. Za danes je pač ušel nevarnosti, da bo popolnoma izgubil glavo, če bo popolnoma sam s Katjo. To mu je bilo ljubo. On se ni pustil premagati od čustev, čeprav so izvirala iz njega samega.

Ko so hišnega gospodarja dvignili služabniki iz avtomobila, je dospel Harald pred njegovo hišo.

Ne verandi se je lahko gospod Vanderheyden sam gibal naprej ter se peljal po vseh prostorih hiše. Skoro vsi ti prostori so bili brez vrat. Le spalne sobe gospode so imele vrata, a drugod so zavese nadomeščale vrata.

Harald Horst in John Vanderheyden sta se pozdravila pristrčno ter se razgovarjala na verandi o vsem mogočem.

Nato pa se je prikazala Katja. Zamenjala je domačo obleko z eno evropskega kroja in fino blago je padalo navzdol v krasnih gubah. Hladna belina obleke je popolnoma stregnila Haraldja.

Medtem ko so sedeli skupaj pri čajni mizi, se je Harald vedno zreti proti Katji in vedno zopet je srečal njen pookči pogled, kajti v njenih očeh je vedno vroče in poželjivo vzplamtelo.

Služabnica je servirala čaj, druga pa je prinesla majhne kolačke, dočim je tretja ponujala naokrog sadje ter tobak.

Harald je gledal dobro rastle služabnice pri njih opravih. Vse so imele vesele živahne kretnje ter nežen, prijazen smehljaj. Sarong se je prilagal njih udom na sličan način kot Katji. Zakaj ga je pustilo to tako mirnega, dočim ga je tako očaralo pri Katji?

O tem je moral razmišljati. Bil je človek, ki si je vedno rad dal račune o svojih čustvih in mislih. Po čaju so si gospodje prižgali smode in Katja si je dala zapaliti od Haraldja cigareto. S koketnim manevrom mu je držala nasproti rdeči ustnici, da utakne mednje cigareto. Pri tem pa ga je pogledala s svojimi temnimi očmi tako strastno in krepenč, da je zopet čutil poseben občutek v svojih žilah.

S humorištnim vzdihom je zavel zopet svoje mesto ter si rekel, da je zanj čas poročiti se. Bil je mlad, zdrav ter ni imel nikake ribje krvi v svojih žilah.

Samotarenje ni bilo več zanj. On se je igral z mislijo, da vzame Katjo za ženo, ne ker jo je ljubil, temveč ker je bila takorekó edina ženska, ki bi lahko prišla tukaj vpoštev kot njegova žena.

Pri tem je govoril s John Vanderheydenom o biznesu. To je stršno dolgočasilo Katjo. Vstala je ter se vrgla gugajoči se stol, katerega je pričela močno zibati.

Pogled Haraldja ji je sledil. Veselil se je urnih gibanj njenega prožnega telesa.

Ana je lepa, — si je rekel, — miada in zmožna izobrazbe. Jaz si jo bom vzgajil, kot jo hočem sam imeti. Nekega dne pa bo lahko postala o polnovredni tovariš. Smehljaje je zrl, kako se je vedno urneje gugala in že je hotel dati pogovoru drugo smer, ko je gospod Vanderheyden nevoljno vzkliknil ter se udaril po čelu:

— Človek postaja star in pozabljiv, dragi Harald! Popolnoma sem pozabil, da imam pismo za vas. Prišlo je z današnjo pošto iz Nemčije ter je privatno naslovljeno na vas, čeprav ima pisavo našega hamburškega prokurista. Tukaj ga imate!

Harald je vzel pismo ter ga utaknil v žep, potem ko ga je površno premotril.

— Povsem mirno čitajte, Harald. Ni treba, da bi se pustili motiti od nauja, — je rekel stari gospod.

Harald pa je smehljaje zmalj z glavo.

— Ne mudi se, kajti ti ni ni drugega kot četrletno poročilo gospoda Zeiderja glede moje varovanke. On me vedno drži povsem informiranega glede moje male Marien Lassberg, ker ni moja gospodinja, gospa Darlag, preveč urna s pisanjem. To ima še časa pozneje.

Katja se je rasmehala.

— Kako komično, da imate varovanko, gospod Horst.

— Zakaj naj bi bilo to komično, gospodična Katja?

— Ker ste še tako mladi. Da imate varovanko, morate imeti vsaj si ve lase.

— Vi ste gotovo pozabili, kaj sem pripovedoval nekoč vam in vašemu gospodu očetu glede tega.

— Ona je priklama, nekoliko dolgočasno.

— Da, da, — bila je dolžnost, morali ste dobro storiti.

— Ne tako, gospodična Katja, bila je častna dolžnost, katero sem prevzel, dolžnost hvalečnosti napram mojemu rešitelju. Jaz sem obljubil, da bom nudil njegovi hčerki domovino v svoji očetovski hiši in da jo bom popolnoma smatral kot svojo sestro.

— Jaz vem. Ali je vaša varovanka čedna?

— On se je nedolžno nasmehnil, ko je videl, kako je vstalo v njej ljubosumnost.

— Jaz ne mislim.

— Ali je ne poznate osebno?

— Vendar, jaz sem jo takrat sam privedel k svoji materi in po smrti svoje matere sem jo še videl, predno sem prišel semkaj v Kota Rada. Žalibog, pa je poznal drugače kot zelo žalostno, z objokanimi očmi ter vem le, da je izgledala zelo pomilovanja vredna in bleda.

— Koliko je bila stara takrat?

— Mislim, da petnajst ali šestnajst let.

— Potem mora biti vendar starejša kot jaz.

Harald je postal pozoren ter je zamišljeno zrl predse.

— Zares, — iz otrok postajajo ljudje. Mala Marien je sedaj gotovo odraščala v veliko Marlen. O tem nisem še razmišljal. Da, — seveda, sedaj mora kmalu postati polnoletna, moja mala sestrica Marlen.

— Torej odrasla, mlada dama?

— Tako je, gospodična Katja, dasiravno sem jo dosedaj v duhu vedno videl, kot na pol zraslo majhno ribico.

— In sedaj, ko bo polnoletna, kaj se bo zgodilo z njo? — je vprašala Katja, ki se je prenehala gugati.

— Ostala bo v moji hiši, — je odvrnil on, zelo desno.

— Vedno? — je vprašala Katja presenečena.

— Dokler je ne bo nekega dne vzel kak možki.

— In če je grda ter ne ba dobila nobenega moža?

— Potem bo za vedno ostala v varstvu moje hiše.

— Kaj pa, če se nekega dne zopet vrnete domov?

— Fray gotovo, ona bo ostala moja sestra, za vedno.

— Moj Bog, kakšno breme ste si natvezili, — je vzkliknila ona. On pa je polagoma nagubil čelo.

— Nikdar ne bom občutil kot bremena, kar je dolžnost hvaležnosti. Če bi oče Marlene ne dal svojega življenja za moje, bi takrat bedno poginil. Jaz se mu ne morem žalbog zahvaliti na drugi način, kot da vsaj na zunanji skušan nadomestiti njegovi hčerki, kar je izgubila radi mene.

— Bravo, Harald, to je vaša lepa poteza in prav delate, — je posegel vmes John Vanderheyden. Katja, ki se je medtem pričela dolgočasiti, pa je pričela medtem zopet gugati stol, a ko je zapazila, da hočejo zopet govoriti o trgovini, se je naenkrat vzravnala.

(Dalje prihodnjic.)

NA RAZPOTJU...

Razni načini samomora.

Tisk poroča vsak dan o samomorih. Ta korak obupancev se običajno tolmači kot strahopetnost in nesposobnost za življenje. Razni so vzroki, ki tirajo človeka v smrt. Mnogi ljudje izvrše samomor zaradi bede, drugi zopet zaradi nesrečne ljubezni, neozdravljive bolezni itd. Razni so tudi načini, kako si ljudje končajo življenje: s strupom, revolverjem, puško, vrvijo, s skokom pod vlak, s skokom s kake stene in prepad ali s kakega visokega okna. En tak samomor s skokom skozi svoja vzbudil veliko senzacijo, je samomor Loewensteina.

Naši čitatelji se bodo brez dvoma spominjali tragične smrti belgijskega bankirja Loewensteina, ki je izvršil samomor s skokom iz svojega aeroplana, ko je letel nad Rokavskim prelivom. Spočetka so domnevali, da gre za zločin ali za nesrečen slučaj, dokler se ni končno ugotovilo, da gre za samomor. Nedvomno je moral imeti bankir za ta svoj korak mnogo energije. Precej več energije je moral imeti Erich Kurz iz Ingolstadta, ki je za časa svetovne vojne tičal zaradi suma vohunstva v trdnjavnem zaporu. Izvršil je samomor s tem, da je prenehala dihati.

Ko so našli njegovo truplo, so stali zdravniki pred zagonetko. Nobeden ni niti v sanjah pomislil, da bi si mogel na tako bizaren način končati življenje. Pozneje so ugotovili, da se je usmrtil z zadrževanjem dihanja.

Čuden in strašen samomor, kakr-

šnega ne pomni zgodovina samomorov, je bil izvršen v Rio de Janeiro. Mladi Braziljanec je stopil v zoološki vrt in se na nepojasnjen način vtihotopil v kletko levov, ki so jih nedavno pripeljali iz Sahafe. Ko se je mladenič pojavil v kletki, je nastala med publiko velika panika. Pričeli so kričati, a mnoge dame so se onesvestile. Mladenič se ni zmenil za publiko, temveč se približal levom in jih pričel tepsti. Lev so se umikali v kote in žalili. V prvem trenutku so vsi mislili, da je mladenič zblaznel. Dva krotitelja sta odšla v kletko in začela leve miriti. Teda je mladenič kliknil:

— Jaz sem Piedro Pietrini. Najnesrečnejši človek sem in hočem napraviti konec svojemu življenju. V prihodnjem trenutku je izklesal revolver in ustrelil med krotitelja. Ta sta zbežala iz kletke, Pietrini pa je nadaljeval:

— Poslavljajoč se od življenja, sem hoteli prirediti svojim somoščanom senzacionalen samomor. Toda, ker levi nočejo...

Piedro si je nameril revolver v glavo in sprožil. Ko je padel, so skočili nanj levi in ga raztrgali na drobne kosce.

Slični samomor je izvršila pred kratkim tudi guvernanta Henrieta Weissmann v Frankfurtu.

Zvečer, ko so zapirali zoološki vrt, se je skrila med dreve, splezala, ko ni bilo nikjer žive duše, na ograjo, v kateri so bili zaprti severni medvedi, in skočila med nje. Medvedi

so planili nanjo in jo raztrgali. Obupen krik je opozoril čuvaje na tragedijo in ko so prihiti zraven so našli guvernanto mrtvo in razmesarjeno.

Pred 14 dnevi je izvršil zelo čuden samomor dolarski milijonar Fred Hamson v Pittsburghu. Dal je napolniti svoj luksuzni bazen z vtihotapljenim šampanjem. Ko ga je bilo v njem za nad 3000 litrov, je skočil vanj in ga začel piti. Ko se ga je napil, je utonil v njem. Samomor je izvršil zaradi nesrečne ljubezni.

Zadnji trije samomori spadajo med najstrašnejše v zgodovini samomorov.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošla. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obnovite naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov.

CALIFORNIA
Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO
Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Cullig, John Germ,
Frank Janesh, A. Saffič.
Salida, Louis Costello.
Walsenburg, M. J. Bayuk.

INDIANA
Indianapolis, Lovis Banich

ILLINOIS
Aurora, J. Verbich
Chicago, Joseph Blsh, J. Bevdčič,
Mrs. F. Laurich
Cicero, J. Fabian.

De Pue, Andrew Spillar.
Joliet, A. Anzehl, Mary Bamblich,
J. Zaletel, Joseph Hrovat.
La Salle, J. Spelich.

Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barbarich.
Summit, J. Horvath.

Waukegan, Frank Petkovšek in
Jože Zelenc.

KANSAS
Girard, Agnes Močnik.
Kansas City, Frank Žagar.

MARYLAND
Steyer, J. Černe.

Kitzmiller, Fr. Vodopivec.

MICHIGAN
Calumet, M. F. Kobe

Detroit, J. Barich, Ant. Janežič

MINNESOTA
Chisholm, Frank Gouše, A. Panlan, Frank Pucelj.

Ely, Jos. J. Peshek, Fr. Sekula.

Eveleth, Louis Gouše,
Gilbert, Louis Vessel.

Hibbing, John Povše.
Virginia, Frank Hrvatič.

MISSOURI
St. Louis, A. Nabrgoj.

MONTANA
Klein, John R. Rom.

Washoe, L. Champs.

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick.

Kretanje Parnikov

Shipping News

10. septembra:
Suturna, Trst

11. septembra:
Karlruhe, Bremen
Aquitania, Cherbourg
President Roosevelt, Cherbourg, Bremen.

12. septembra:
Bremen, Cherbourg, Bremen

13. septembra:
Paris, Havre
Majestic, Cherbourg
Arabic, Cherbourg, Antwerpen

14. septembra:
Deutschland, Cherbourg, Hamburg
Vendram, Boulogne sur Mer, Rotterdam
Conte Grande, Napoli, Genova

18. septembra:
Berengaria, Cherbourg
George Washington, Cherbourg, Bremen

19. septembra:
Stuttgart, Boulogne sur Mer

Velik STENSKI ZEMLJEVID CELEGA SVETA

sestoječ iz šestih zemljevidov, s potrebnimi pojasnili, sezname držav, mest, rek, gora itd.

Brez dobrega zemljevida ne morete zasledovati dogodkov, ki se vrše po svetu.

CENA \$1.

GLAS NARODA

216 W. 18 STREET NEW YORK

20. septembra:
France, Havre
Olympic, Cherbourg
Lapland, Cherbourg, Antwerpen
Augustus, Napoli, Genova

21. septembra:
Milwaukee, Cherbourg, Hamburg
Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
Minskahda, Cherbourg

23. septembra:
Resolite, Cherbourg, Hamburg

25. septembra:
Mauretania, Cherbourg
America, Cherbourg, Bremen

26. septembra:
Ipswich, Cherbourg, Bremen

27. septembra:
De France, Havre
Vulcania, Trst
Homerie, Cherbourg

28. septembra:
Ponizak, Cherbourg, Antwerpen
Berlin, Cherbourg, Bremen
Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

29. septembra:
Albert Hallin, Cherbourg, Hamburg
L'viviana, Cherbourg

1. Jesenski izlet, — sep. 8. "Ile de France".
2. Jesenski izlet, — okt. 18. "Ile de France".
Božični skupni izlet, — 8. dec. "Ile de France".

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za odotovanje na ogromnih parnikih: MEXIQUE 14. sept.; 9. oktobra (11 A. M.)

FRANCE 20. sept.; 11. oktobra (7 P. M.) (6 P. M.)

ILE DE FRANCE 27. sept.; 18. okt. (4 P. M.) (7 P. M.)

Najkrajša pot po kienicni. Vsako je v posebni kabini s vseni modernimi udobnostmi — Plača to slavne francoske kuhinje. Izredno nizke cene. Vprašajte katerekoli sooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

18 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvarih. Vred naše dolgoletne izkušnje vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in priporočamo vedno le prvostvne brzo-parnike.

Tudi nedržiavljeni zamorejo potovati v stari kraj na obisk, toda preskrbeti si morajo dovoljenje za povrnitev (Return Permit) iz Washingtona, ki je veljaven za eno leto. Brez permita je sedaj nemogoče priti nazaj tudi v teku 6. mesecev in isti se ne pošiljajo več v stari kraj, ampak ga mora vsak prosilec osebno dvigniti pred odpotovanjem v stari kraj. Prošnja za permit se mora vložiti najmanj en mesec pred nameranim odpotovanjem in oni, ki potujejo preko New Yorka, je najbolje, da v prošnji označijo, naj se jim pošlje na Barge Office, New York, N. Y.

KAKO DOELTI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Glasom nove ameriške priseljeniške postave, ki je stopila v veljavo z prvim julijem, znaša jugoslovanska kvota 845 priseljenecv letno, a kvotni vizeji se izdajajo samo onim prosilecm, ki imajo prednost v kvoti in ti so: Stariši ameriških državljanov, može ameriških državljan, ki so se po 1. juniju 1928. leta poročili, žene in neporočeni otroci izpod 18. leta poljedelcev. Ti so opravičeni do prve polovice kvote. Do druge polovice pa se opravičeni žene in neporočeni otroci izpod 21. leta onih ndržiavljanov, ki so bili postavno pripuščeni v to deželo za stalno bivanje.

Za vsa pojasnila se obračajte na poznano in zanesljivo

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET NEW YORK

Vsakovrstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLENI CENIK JE PRIROBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN!